

Душан Ђурновић

К О П А Ч

Он копа моје тело. Он копа
моје кости
и тек каже
реч тишу од свирке.
Он копа моју главу. Он копа
срце
и ритам гуши.
Он жубори речи смрти
и мисли на живот.
Он каже тело
и мисли на мочварску мекоту.
Он копа
и не види отворена уста земље.

БЕЛА ПТИЦА НОЋИ

Горка крв меша белину ноћи.
Бела птица од горчине јода
скакуће
са предосећањем смрти.
Горко лелујање вена
одузима ти поглед
мутним капима суза.
Ослободи ме твојих шапата
од речи што ми нешто из дубине
узима
сакри ме.
О, бела птицо ноћи!
Сваког дежурства
сваке ноћи, сваког сна
на твој рањеном крилу
једна нежност умире!

С Е Н К А

Због ове сенке што хода вечно
од очију до прстију
од потиљка до табана
нећу престати да певам

Због ове сенке што се
ноћас увукла у моју собу
што се
ноћас насадила на моје око
нећу престати да певам

А зар да пуцам у њу
А зар моје очи пуне
виде њу
све могу да виде?

А кад помислим
да ме сенка осветљава
да ме гледа
љуби истом бољком
нећу престати да певам . . .

МОЋ И НЕМОЋ

Пред мојим очима безброј острва круже
никако да их сакупим у једно.
Пред мојим очима безброј љубави
се грле
никако да им се докучим.
Пред мојим очима црвена киша пада
никако да мојим видом престане.
Пред мојим очима клеко на колена дан
никако да га усправим да крене.
Пред мојим очима пријатељи ме спотичу
никако да ме одједном оборе!